

Vypraveno

dne 27.6.13 B.

• PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Jan Kubice

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0114r

MVCRP00X1VR1

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 4. 7. 2013

podpis: 12. 7. 2013

V Praze dne

19-06-2013

Č.j.: MV-56253-4/VS-2013

Rozhodnutí

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala

Ukrajina, státní občanka Ukrajiny, trvale bytem .....
rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, ze dne 27.3.2013, čj. VS-2597/53/2-2012, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění

I.

(dále jen „žadatelka“) podala žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“). Správní řízení Ministerstvo vnitra, odbor všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), o této žádosti zahájilo dne 27.9.2012.

Žadatelka je státní občankou Ukrajiny. Žadatelka je svobodná a bezdětná. Trvalý pobyt na území České republiky jí byl povolen dne 19.7.2007 za účelem sloučení s rodinou. Žadatelka splnila podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbytování státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“). Žadatelka má trvalý pobyt nahlášený v pronajatém bytě, kde žije její matka. S přítelem, státním občanem Guatemaly, žadatelka bydlí v podnikové ubytovně. K tomu předložila

prohlášení
podnikové ubytovně společnost

ze dne 9.1.2013 a potvrzení o ubytování na
ze dne 11.1.2013.

Podle výpisu z evidence Rejstříku trestů nebyla žadatelka v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin. Tím splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství.

Žadatelka prokázala znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro pokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství. Splnila tak i podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo zjištěno, že žadatelka opakovaně a dlouhodobě neplnila povinnosti vyplývající ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů tím, že pravidelně nehradila zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění. Žadatelka tedy nesplňuje podmínku ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra žadatelce splnění této podmínky neprominulo, neboť v jejím případě nebyly shledány důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství.

Žadatelka splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky uvedené v § 7 odst. 1 písm. a), c), d) zákona o státním občanství. Nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. b) a e) tohoto zákona.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí žádosti nevyhovělo a nevydalo příslib udělení státního občanství České republiky, který je nezbytným podkladem pro splnění podmínky § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. obstarání si dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27.3.2013, čj. VS-2597/53/2-2012 podala žadatelka včasný rozklad.

Žadatelka v rozkladu doslovně uvedla: „...k nedoplatku došlo neúmyslně v době, kdy jsem přestala být studentem. Celá dlužná částka včetně penále byla okamžitě uhrazena ihned po tom, kdy jsem byla informována. Čestně také prohlašuji, že jsem nikdy jiný dluh neměla ani vůči fyzické ani právnické osobě. V České republice jsem již 5 let a považuji tuto zemi za svůj domov a také zemi, ve které chci žít a pracovat, případně vychovávat děti. Mám ráda českou kulturu a historii a bylo by pro mě ctí být Českým občanem. Tímto žádám o přezkoumání mé žádosti o české občanství.“

III.

O rozkladu rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra posoudil zákonnost postupu Ministerstva vnitra jako správního orgánu rozhodujícího v dané věci v I. stupni. Ministr vnitra konstatoval, že postup Ministerstva vnitra byl věcně správný a napadené rozhodnutí je v souladu se správním řádem a zákonem o státním občanství.

Ministr vnitra zjistil, že podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 14.12.2012 řízení o žádosti přerušilo a žadatelku podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo k jednání na Ministerstvo vnitra (na den 15.1.2013 ve 13,30 hod.). Podle ustanovení § 45 odst. 2 správního řádu ji vyzvalo, aby na jednání s sebou přinesla podklady, které v tomto usnesení výslovně označilo. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 zákona o státním občanství. Žadatelka byla poučena, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Žadatelka byla rovněž poučena o možnosti zvolit si zmocněnce ve smyslu ustanovení § 33 správního řádu. Žadatelka byla poučena také o tom, že tyto podklady jsou nezbytné pro úplné a přesné zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky (v souladu s ustanovením § 3 správního řádu). V usnesení Ministerstvo vnitra také poučilo žadatelku o důsledcích nedostavení se bez řádné omluvy k jednání na Ministerstvo vnitra, tedy o možnosti zastavení řízení o její žádosti ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

IV.

V daném případě při posuzování žádosti ministr vnitra i rozkladová komise ministra vnitra vycházeli především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra.

Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí, osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok, se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na vysvětlující zprávu k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), kde se uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální splnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení posuzována existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení vychází ze skutečností každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nejde jen o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

V.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí znovu posoudil z hlediska splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky, o které žadatelka požádala. Konstatoval, že není splněna podmínka ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Přiklonil se k názoru rozkladové komise a Ministerstva vnitra, že v daném případě nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí jejího splnění. Ztotožnil se s důvody zamítnutí žádosti uvedenými v napadeném rozhodnutí Ministerstva vnitra a v plném rozsahu na ně odkazuje. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že žadatelka, jak sama v rozkladu potvrdila, nehradila řádně a včas platby na veřejné zdravotní pojištění v délce 11 měsíců, tj. od 8.9.2011 do 30.7.2012. Vznikl jí dluh na pojistném na veřejné zdravotní pojištění ve výši 11 880 Kč a sankční penále ve výši 1 030 Kč. Dlužné částky uhradila dne 30.7.2012. Žádost podala 20 dní poté, co je uhradila. Od 1.7.2012 dosud, hradí za žadatelku platby na veřejné zdravotní pojištění úřad práce, kde je žadatelka vedena v evidenci nezaměstnaných.

Žadatelka relevantním způsobem neodůvodnila a nedoložila listinnými ani jinými vhodnými důkazními prostředky neplnění povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ministr vnitra se domnívá, že je žádoucí a nutné splnění zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky hodnotit v delším časovém kontextu a vazbách v rámci její komplexní integrace do české společnosti. K tomu vybízí i charakteristika státního občanství, jako trvalého svazku mezi fyzickou osobou a státem, kdy trvalost tohoto vztahu je dána v delším časovém období plnou integrací osoby žádající o státní občanství do české společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, o jehož státní občanství tato osoba žádá. Podle zákona o státním občanství nemusí být státní občanství uděleno, a to ani v případě, že podmínky upravené zákonem o státním občanství osoba žádající o státní občanství České republiky, splňuje.

Ministerstvo vnitra pokládá splnění těchto podmínek za základní předpoklad pro kladné vyřízení žádosti, po kterém následuje fáze správního uvážení, kdy je třeba žádost individuálně, řádně a spolehlivě posoudit při respektování účelu zákona o státním občanství a mezí, které tento zákon stanoví.

V kontextu shora uvedeném, nelze v daném případě ke skutečnostem v rozkladu uvedeným, přihlídnout jako k důvodům hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. V daném případě se jednalo o opakované a prokázané porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, přestože žadatelka v rozkladu uvedla, že tyto povinnosti od 1.7.2012 až dosud plní a neplnění této povinnosti nebylo z její strany úmyslné. Ministr vnitra se shodně s názorem rozkladové komise přiklonil k tomu, aby byl

žadatelce poskytnut určitý čas, aby se s těmito povinnostmi seznámila a plně si je osvojila.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplýnuly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí a nebyly žadatelkou uplatněny relevantní námítky, ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozhodl rozklad zamítnout.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

